

74 C. A. SNELLMAN — J. V. SNELLMAN 20.V 1830
HUB, JVS handskriftssamling

GamlaCarleby den 20 Majj 1830.

Älskade Broder vår Syster Såver hon är lycklig och lugn ty hon är hos sin fader, lycklig emedan hon slapp värden och dess Sårger, samt vedermodor, lugn emedan hon ännu var oskyldig och ren samt Älskade sin Fader.

10 Du förlåter väl mig min broder om smärtans första utbrått aftvingade mig en klagan som ej var öfverensstämmande med förnuftet, ty nu är jag nöjd med Guds Skickelse efter jag hafver funnit att han alltid gör det som bäst är.

Och det vore att missunna hennes lycka om man klagade, Ack vad hon har haft för Plågor Kära Broder vii kunna aldrig föreställa oss dem, men ej ett enda klagoljud har unslupit henne, blått engång lærer hon sagt åt en hustru från ***, Ack hur jag Plågas i bröstet men jag vill (***) (s)äga åt föräldrarne de äro ändå, så bedröfvade för min skuld, ända till dagen före det hon dog hade hon suttit uppe utii sängen, men hon var så kraftlös och
20 utmattad att hon ej kunde röra sig, äfven hade venstra sidan börjat taga skada därutaf, att hon stendig måste ligga på den, då Marie legat utii mammas Famn hade hon haft lindrigast. hennes sista ord då hennes lem-mar började kalna var, söta mamma Värm mina händer, de äro så kalla

Min smärta Älskade Broder Janne är nu förvandlad utii en stilla sorg blandad med ljuftva hugkomster af vår barn dom, du lærer väl minnas den backen där vi fordom lekte, på denna backe började jag att uppresas en liten minnesvård af vår Älskade Marii, men jag hant ej under mitt vistande där hemma Fullkomna den, Anna skall låta laga den färdig, i Måndags
30 tidigt om morgonen var Pappa Mamma Anna Albert Faster Ahla och jag där och Planterade en Pil varuppå vi alla arbetade, endast du min Älskade Broder feltes och jag vet säkert att det skulle hafva varit ett lika kärt arbete för dig som för oss. Marias anlete var redan mycket för ändrat på de 2:ne Veckorna som hon varit död före min ankomst, men dett var var ännu mycket igänkänneligt för en broder.

Lefväl Älskade broder Janne, Jag hoppas du vet att bättre emottaga sorgen, och Försynens Skickelse, Änn din yngre broder, ditt bref till Pappa ligger ännu här och vän(tar). Pappa kommer hit om Lördagen var Hälsad af vår(a) (för)äldrar och syster Anna alla må väl, var äfven (kärt hälsad af Din Broder, som Älskar dig så ömt, och längtar att den tid snart
40 måtte Inträffa då jag skall blifva tryckt till ditt Älskande Broders Bröst, af hjärtat din egen Broder

August.

75 C. A. SNELLMAN — J. V. SNELLMAN 3.VI 1830
HUB, JVS handskriftssamling

GamlaCarleby den 3:dje Junii 1830.

50

Älskade Broder, jag har Läsit dit bref till vår Kära Fader och det har på nytt upprifvit såret i mitt hjärta, och huru lätt är det ej att göra, Ödets dolck har inträngt dit djupt, det Läkes ej så snart; ty jag trodde att du Älskade janne, skulle hafva inträngt djupare i kännedommen af denna werldens intet, ett intet åtföljdt af beständiga Sorger Vedermodor Oval &

Lidanden; hvem som fast Änn ej vuxen att öfverlägga eller göra några Stora Slutsattser eller så riktigt dömma emellan det goda och Onda: skulle ej skatta sig lycklig att få flytta hädan, och i synnerhet, vid denna Ålder och i sådan belägenhet, nyss hade hon stigit inn, utii Wärlden nyss hade hon blifvit bekant med den Goda Guden. hon kände redan litet smaken af wärlden; och det förnämsta hennes sam vett var ännu gott: Ack är och skall vårt sam vett då vår vandringstimme slår, vara som vår Älskade Maries; ty vär, svårligen., Och därtill kommer hennes svåra O boteliga sjukdom; jag hade lust att säga att den rätt Älskade sin nästa som skulle bedja om alla bröst svages snara död. Också ett är det att det var hennes högsta Önskan Att få flytta hädan och hade sagt att hon ej mera önskade kvarblifva om änn hennes hälsa förbättrades, Låt oss då Älskade broder, ej Syndigt Klaga utan tacka, Gud, som hört Hennes böner, en tår är oss alla und att Helga den bortgågnes minne och de flyta, äfven för mig, ofta men dessa tårar äro ej bittra nej de äro Ljufva och Lättande för det ömma Broders hjärtat.

Jag såg af dit bref till Pappa att vår bortgångna Älskade Marie var dig Kärast. Jag har ochså alltid Varit mest fästad vid Marie jag är ochså försäkrad om att jag icke var den minst Älskade af Marie, också är det naturligt vi hafva varit Hemma mest till sammans och af ungefähr lika Ålder Anno var Yngre och förstod oss ej så väl och derföre närmedess vi bättre hvarannan, Äfven var jag den som var så lycklig i fjol våras vid Maries Maries Comminetions Act, hjärtat är vid dylika rörande tillfällen alltid öppet för den Goda Vännen huru mycket mera för en Broder, jag tror att denna tid var en stadfästelse eller förbunds tid för våra hjärtan, hvarigenom vår inbördes kärlek förevigades. I anseende till din bön till vår kära Fader seer jag att våra önsknigar öfvereens stämma, det var min första Åstundan näär jag Erhöll underrättelse om denna för oss smärtesamma händelse, jag tänkte äfven bedja Pappa därom, men när jag kom hem och hörde hans tankar om Grafven och hvilo rummet så sade jag intet efter jag ej ville blåtta mitt hjärta när jag egde så litet hopp om framgång (för Mamma sade jag det). Nu hade jag äfven kunnat under stödja din bön hoos Pappa men jag tänkte hvad han gör för begge det gör han för den ena sonen äfven, och jag skulle så gärna se att det vare dit värk. men jag tror mig veta att det var ett afslag, jag har äfven låtit säga mig att det är mot kyrcko förordningen. mitt bref som jag skref till dig straxt efter hitkomsten Hemifrån har legat uti mitt skrin i glömska alt sedan, jag afskickar det nu likväl emedan jag utii detta svagt försökt afmåla några schener vid vår saknade Maries döds säng. det som ännu mest smärtar mig är när jag före ställer mig Maries långa sjukdom och svåra Plågor, och att jag ej fick vara närvarande vid hennes Död och ej fick göra det minsta biträde därvid åt den älskade Systren, på tillfrågan om honn ville att jag skulle efterskickas när hon blef så dålig, hade hon svart nej det blir så svårt att skiljas i från honom om han ej får vara, hemma tills des att jag dör, det är ett bevis uppå att jag ej bortglömdes äfven när döden var så nära, och tröstar mig,

Jag har alltid blifvit för hindrad att Skrifva brefvet färdigt i denna brod-ska med fartygsexpedition, sedan till sogått som ensam när Rechartd är borta, nu lärer jag ändteligen, d(en) 8. få förfärdiga det, en ordsak hvar-före jag ej haft så bråttomt därmed är att mitt bref Skulle underrätta dig om att vår Kära Fader var afseglad härifrån som Skedde i går aftse Kl. 5 vid Pass, jag var och fölide honom ett stycke från Bancken, och äfven sänder härmed till dig hans sista Faderliga afskeds hälsning, Jag tror att om Rederiets Önsknigar lärer Wii hafva mist honom mins på 2 el(ler) 3 år, destination är först på London sedan Cadiz eller Marseille i fall att ej

fragt fås på den förra orten nemligen Cadiz, och sedan Gud vet hvart. Underrätta mig Älskade Broder om vår Älskade Faders svar På din Bön; Lef väl Älskade Janne och skrif mig till en och annan gång, om tiiden möjligtvis med gifver, och Glöm ej din egen Broder

August

P. S. Syster Anette har fått Lof att vistas en god del af sommaren hos Herlins och sedan slipper en af Mamsellerna Herlin dit Hemm

10 P. S. du lærer väl redan hört af att Ervast dog i början af maj som det Sades Särdeles nöjd. L. J. Kranck dog i fredags efter en 42 timmars sjukdom, utii stora Convulsioner och Yrsell,

P. S. äfven detta bref hant jag ej få färdigt till thorsdagen det afgår förs den 7:de om måndagen.

20 **76** C. A. SNELLMAN — J. V. SNELLMAN 17.VI 1830
HUB, JVS handskriftssamling

GamlaCarleby d. 17 Junii 1830.

Älskade Broder jag har ej ännu haft något bref Af dig sedan jag skref dig till sednast, Okså har det ännu hunnit, och ehuru järna jag såge att jag snart finge emottaga det är det ej värt att du Påstvägen tillsänder mig det, ty det är en onödig kostnad; och Penninge behofverna äro många och nödvändigare; och komma ej så lätt Till handa den i synner het som ej har förut nog, och ej behöfver dem mera, ty sådana få dem nog.

30 Jag får härjemte tillsända dig ett bref i från vår Hulda Mamma som jag med måndags Posten Bekom, jag hade då bref af både Mamma och Syster Annette, hvilket sednare bref innebar hällsningar från, vår saknade Marie När Mamma Skref till mig v(iss)te hon ej ännu att Pappa var afglad och beder mig gifva brefvet åt honom men jag har ej bekommit någåt, och som utii brefvet stod att brefvet till dig var afgånget directe, har jag trott att det hendelsevis kunnat blifvit afskickat i stället för ditt till Helsingfors. hör efter det, och Skicka hit det med lägenhet. Adjeu Älskade Broder. Lef och må väl och Glöm <***> <***> egen tillgifne

August.

40

77 C. A. SNELLMAN — J. V. SNELLMAN 15.VII 1830
HUB, JVS handskriftssamling

GamlaCarleby d. 15 Julii 1830)
Kl. 1/2 12 eft m

Min Kära Broder

50 Dit Kärkomna, men Sorgfulla bref bekom jag ungefär för 3/4 timme sedan vid min Hemkomst från Hamnen, Om Syster Albertinas ti(d)iga men Lyckliga bortgång blef jag delaktig den 13:de redan eller i Tisdags från annat håll. du säger ällskade Broder att Mamma sörger oförnuftigt det kan väl synas så, men vet att Moders Kärleken är stor och Qvinnan svag det händer ju ej sällan att vii see äfven starke män med större för-